

Justitsministeren (Zahle): Samtlige Ændringsforslag er jo stillet af mig, og det er derfor en Selvfølge, at jeg maa anbefale det høje Ting at stemme for dem, og i Anledning af en falden Ytring skal jeg tilføje, at jeg har bestemt Forventning om, at naar Lovforslaget er ændret saaledes, vil det ogsaa blive vedtaget i det andet høje Ting.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 1

vedtoges uden Afstemning.

§ 1, saaledes ændret, og §§ 2—19

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 2

vedtoges uden Afstemning.

§ 20, saaledes ændret, og §§ 21—103

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 3 til § 104

vedtoges uden Afstemning.

§ 104, saaledes ændret, og §§ 105—133

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om midlertidig Ændring i Lov Nr. 257 af 6. Maj 1921 om Udenrigstjenesten, saaledes som denne er ændret ved Lov Nr. 152 af 30. Juni 1927 samt ved Lov Nr. 139 af 1. Juni 1929.

(Første Behandling findes i Tidenden. Sp. 5752, Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 1769).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Hans Nielsen): Som det fremgaar af Betænkningen, er hele Ud-

valget blevet enigt om at anbefale Lovforslaget til Vedtagelse, og der stilles kun Ændringsforslag om efter Ordet „undersøge“ at indskyde Ordene „og fremme“. Jeg skal med disse faa Ord anbefale Lovforslaget til Vedtagelse i det høje Ting.

Fraenkel: Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen kan jo nok med en vis Ret sige, at vi alle var enige om Hovedsagen i Betænkningens Indhold, det er da heldigvis rigtigt, men jeg maa sige, jeg er meget utilfreds med baade den Maade, hvorpaa Betænkningen er kommet frem, og med dens Affattelse i Almindelighed; og hvad Indholdet angaar, er jeg det særlig paa et bestemt Punkt, som jeg skal omtale. Det var vist i Forgaars, tror jeg, jeg fik et Udkast leveret til denne Betænkning, og i Gaar sagde jeg til det meget ærede Medlem, der var vor Formand (Hans Nielsen), at jeg gerne vilde have nogle Ændringer i det; men det ærede Medlem er nu et Barn af sin Tid, han er hastig, naar han vil være det, og det skulde altsaa gaa i en Fart, saa jeg kunde ingen Ændringer faa indført, og nu foreligger altsaa Betænkningen her bl. a. ogsaa med min Underskrift. Efter den Forhandling, der er gaaet forud i en anden Sag, skulde man tro, det var en særlig Overraskelses Dag i Dag her i Tinget, for jeg maa sige, at jeg blev meget overrasket ved at se mit Navn under denne Betænkning, som jeg ikke er tilfreds med; den er fladt og banalt affattet, finder jeg, den ser ud som et Stykke Maskinarbejde, hvad den vist for Resten ogsaa er, for det forekommer mig, at jeg før har set den Formular anvendt, hvorefter den er skaarret.

Men lad nu alt det gaa; det skal til syvende og sidst ikke sætte ondt mellem det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen og mig; det er jo dog alligevel Formalia. Men paa et bestemt Sted er der noget, som vedrører ogsaa Indholdet, og som vi maa have fuld Klarhed paa fra den højtærede Udenrigsministers Side, inden man kan se bort fra det. Det er et Princip, som er kraftigt fastslaaet og vedtaget, baade af det højtærede Udenrigsministerium og af det i sin Tid nedsatte Udvalg i Betænkningen af 13. Juni 1927 — jeg henviser til Tidendens Tillæg B Sp. 2189 —, at Mænd i Udetjenesten, for saa vidt de er Chef, enten for Gesandtskaber eller for Konsulater, skal blive siddende paa deres Post i hvert Tilfælde i fem Aar. Det er et meget vigtigt Princip. Det er ikke noget Paafund. Det er et Princip, der var fremme baade i den store Kommission af 1919 og i Udvalget i 1927, og begge Steder